

Impresso Especial

991218797-8/2007 - DR/PR
Associação de São Basílio Magno

Remetente - Return to:
Cx. P. 02- 84400-000 Prudentópolis - PR - BRASIL

ЧИСЛО 11 (6572)
РІК ММХVІІІ

ПРАЦЯ

PRACIA

N° 11 (6572)
ANO MMXVIII

Прудентополіс, 01-го - 15-го червня 2018 Б. року

Prudentópolis, 01 a 15 de junho de 2018

PAPA CRITICA 'PENSAMENTO ÚNICO' E DEFENDE DIVERSIDADE RELIGIOSA

Francisco fez apelo dos crentes a se expressarem respeitando os outros. Declaração foi dada durante reunião plenária do Conselho Pontifício.

Da France Presse

O Papa Francisco lamentou nesta quinta-feira (28) um certo "pensamento único" laico que rejeita a diversidade religiosa, e fez um apelo ao direito dos crentes a se expressarem em espaços públicos "respeitando as convicções dos outros".

Em um discurso aos participantes de uma reunião plenária do Conselho Pontifício para o diálogo entre religiões, o Papa expressou dois "nãos": não a "uma fraternidade cínica" no diálogo inter-religioso, onde cada líder religioso, para assegurar um entendimento factível, "finge renunciar aquilo que lhe é mais caro".

Não a um entendimento de fachada com as sociedades laicas, acrescentou, em nome do respeito do dogma de um "pensamento único teoricamente neutro".

"Assistimos na História tragédias dos pensamentos únicos", lembrou, fugindo de seu discurso preparado.

O Papa criticou "o medo de vemos crescer nas sociedades mais secularizadas: o medo da dimensão religiosa como tal".

"A religião é vista como inútil e até

mesmo perigosa. Às vezes argumenta-se que os cristãos devem abandonar as suas convicções religiosas e morais no exercício de sua profissão. A ideia generalizada é que apenas escondendo sua filiação religiosa podemos assegurar a coexistência, nos reunindo em uma espécie de espaço neutro, sem qualquer referência à transcendência", considerou.

Desta forma, Francisco parece, indiretamente, defender o direito à objeção de consciência, principalmente entre médicos, prefeitos ou professores, quando confrontados a realidades que a

Igreja desaprova (aborto, eutanásia, casamento gay).

"Como seria possível a criação de relacionamentos reais, a construção de uma sociedade que seja uma verdadeira comunidade, impondo que cada um deixe de lado o que considera ser uma parte íntima do seu ser?", questionou.

"O futuro está na diversidade, não na homogeneização de um pensamento único, teoricamente neutro", insistiu Francisco, chamando os católicos a "ter a coragem" e se apresentar "da forma como são", sempre "em respeito à crença dos outros".

O Papa utilizou o mesmo argumento para o difícil diálogo com as outras religiões como o Islã, retomando as concepções de Bento XVI sobre um diálogo baseado na verdade: "dialogar não significa abrir mão da identidade (...) e muito menos ceder a um compromisso sobre a fé e a moral cristã".

"O diálogo inter-religioso e a evangelização não são mutuamente exclusivas, mas alimentam-se mutuamente", argumentou, enquanto outros líderes religiosos sentem a evangelização como uma agressão.

ÚLTIMO PAÍS QUE PROIBIA MULHERES DE DIRIGIR, ARÁBIA SAUDITA COMEÇA A EXPEDIR CARTEIRA DE MOTORISTA PARA ELAS

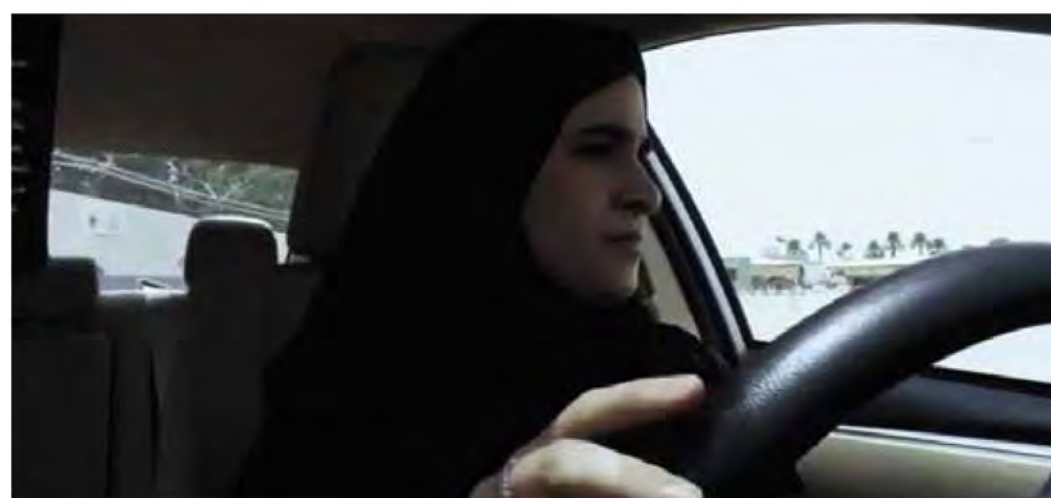
Dez sauditas que já tinham permissão para dirigir em outros países recebem habilitação e poderão pegar o volante a partir de 24 de junho. País era o único do mundo que ainda proibia mulheres de conduzir automóveis.

A Arábia Saudita começou no dia 4 de junho a expedir carteiras de motorista para mulheres que poderão dirigir em seu território a partir de 24 de junho. O país era o único do mundo que

ainda proibia mulheres de conduzir automóveis.

Em comunicado, o governo afirmou que expediu a carteira para dez mulheres que já tinham permissão de dirigir em outros países, como Estados Unidos, Reino Unido, Líbano e Canadá. Antes de receber a habilitação emitida pelo órgão responsável, na capital Riad, elas fizeram uma prova prática e teste de visão.

Continua na pág. 06

Редакційне Editorial

Чесність - що і пощо?

Чесність — це одна з основних людських чеснот, моральна прикмета людини, яка належить до фундаментальних вимог моральності. Це прикмета когось хто живе по правді: не говорить ані не поводить ся по неправді, не вдає, не приховує дійсності.

Чесна людина є принципова, вірна для прийнятих зобов'язань, суб'єктивно переконана в правоті справи про яку йдеться, щира перед іншими й перед собою самою, переконана у правоті справи, що проводиться, щира й отверта перед іншими і перед собою, визнає і шанує права інших. Синоніми чесності це шляхетність, правдивість, праведність, поважність, повага, гідність. Протилежні прикмети чесності: обман, брехня, віроломство, лицемірство.

Чесність може бути характеристикою особи або інституції і означає жити й поводитися правдою, не вдавати, не прикривати правду. Чесна людина остерігається дволичності й крутіїства, щоб з того мати користь.

Нині поводитися чесно це справа не легка, вимагає від людини вироблення і шляхетности в міжчасі коли людство затоплене в неправду й брак простолінності.

Чесна людина не бреше, не краде, щоб мати якусь користь. Сьогодні розуміння чесності звихнене й великий процент людей думає не про правду, але про себе й про свої вигоди.

Треба підкреслити, що не було би проти чесности приховувати деякі справи, щоб з того не вийшло якесь зло. Наприклад, багато людей приховують від ближніх і рідних деякі справи, щоб оминути непорозумінь. В пактичних справах можна допустити, дрібний обман, який не шкодить нікому. Було б нечесно приховувати правду або говорити неправду, коли це приносить шкоду для будького.

Бути чесними й говорити правду нас учать з народження, батьки ведуть цілу «війну» з дітьми за прагнення завжди чути правду. Але, на жаль, в дорослому житті чесність не завжди потрібна. Це відбито як в прислів'ях :«Хто не збреше, той і правди ніколи не скаже». Ось, наприклад, як говорить про це Ф.М. Достоєвський про неправду яку так часто вживається в художній літературі: «Бажання збрехати, з метою ошчасливити свого ближнього, ти зустрінеш навіть і в найблагороднішому нашому суспільстві, бо всі ми страждаємо цією нестриманістю сердець наших. Я сам, признаюся, належу до цього непорядного типу і все життя

страждав від цього. Друг мій, дай завжди небагато збрехати людині — це безневинно. Навіть багато дай збрехати. По-перше, це покаже твою делікатність, а по-друге, за це тобі теж дадуть збрехати — дві величезні вигоди — разом. Потрібно любити свого ближнього».

Це в літературі але на практиці фальшиво думав і вчив про неправду в політиці італійський політик Макіявеллі: «Поміркований правитель не може й не повинен бути вірним своїй обіцянці, якщо це стає йому невигідним або якщо щезли ті причини, що примусили його дати слово. Якби люди були чесними, це була б погана порада. Але всі вони схильні до зла, схильні свідомо чи несвідомо перейти на бік тих, хто заслуговує не похвали, а осуду. Тому правитель не зобов'язаний бути вірний людям».

Велика частина людства сьогодні, на жаль, поводить ся згідно з філософією того політика, не дивиться на чесність але тільки на власну користь зі справ де пріоритетом у всьому це мати власну користь не дивлячися чи це приносить шкоду для інших.

Без сумніву, знайдемо випадки, що хось знайшов калитку з грошима в автобусі, віддає її власникові, але великий процент про те не думає, а бере собі те, що до іншого належить. Це головно бачимо нині в політиках де кожний не думає про добро загалу, але про власну користь. Також і до нечесних належать самі люди, які не вибирають чесних людей на уряди а тих, які їм за голос платять. Звідси нечесними є не тільки політики які думають тільки про себе, але виборці які вибирають не особу чесну, а ту яка їм приносить користь, платить.

Воно не легко поводитися завсіди по чесному, але це приносить для людини мир і спокій совісті. Не легко робити все чесно тихо, без розголосу, не думаючи про користь для себе. Але це показує гідність людини й її шляхетність.

Переважає говорить ся, що тяжко знайти чесного політика. Дізнаємося про ті різні неправди, крадіжжі, використання спільного добра на власну користь і критикуємо те все. Хто нині не критикує уряд і урядовців? Але було би воно багато більше чесно критикувати самих себе, бо урядовці є при уряді тому, що сам нарід їх там поставив. А хто вибирає нечесного, за гроші він сам нечесний, поводить ся проти етики.

О. Т. Залуцький, ЧСВВ

Honestidade - o que e por que?

Honestidade é a qualidade de alguém que é verdadeiro: não mente, não finge, não frauda, não engana, não oculta a realidade. A palavra honestidade vem do latim honor, honra.

A honestidade pode ser uma característica de uma pessoa ou instituição, significa falar a verdade, não omitir, não dissimular. O indivíduo que é honesto repudia a malandragem e a esperteza de querer levar vantagem em tudo, sem prestar atenção às regras da ética e da moral.

Exercer a honestidade em caráter amplo difícil, porque existem as convenções sociais que são tidas como certas porque praticadas por todos ou por muitos.

A pessoa honesta é aquela que não mente, não furta, não rouba, vive uma vida sincera e sem confundir para ter alegria, paz, respeito dos outros e boas amizades. Atualmente, o conceito de honestidade está deturpado, uma vez que os indivíduos que agem corretamente são chamados de "caretas", ou são humilhados por outros.

Sinônimos de honestidade são: honradez, decoro, probidade, compostura, decência, pudor e dignidade.

A mentalidade de hoje, infelizmente compactua com a doutrina do político italiano Nicolau Machiavel, segundo o qual: "A um príncipe (governante), não é necessário ter de fato todas as qualidades supracitadas (de honestidade), mas é indispensável parecer tê-las. Aliás, ousarei dizer que, se as tiver e utilizar sempre, serão danosas, enquanto, se parecer tê-las, serão úteis. Assim, debes parecer clemente, fiel, humano, íntegro, religioso — e sê-lo, mas com a condição de estares com o ânimo disposto a, quando necessário, não o seres, de modo que possas e saibas como tornar-te o contrário.... É preciso entender o seguinte: que um príncipe, especialmente um novo príncipe, não pode observar todas as coisas a que são obrigados os homens considerados bons, pois ele é freqüentemente forçado,

para manter seu governo, a agir contra a caridade, contra a fé, contra a humanidade, contra a religião. Para isso é necessário que possua ânimo disposto a voltar-se para onde os ventos e as variações da fortuna o impelir; e, como já afirmei, não se desviando de ser bom enquanto puder, mas sabendo valer-se do mal quando necessário.

Grande parte das pessoas hoje, compactua com a doutrina maquiavelista e simplesmente não se importa mais com honestidade. A prioridade é obter vantagem em tudo, ainda que com prejuízo aos outros ou com mentiras. Sem dúvida, encontramos hoje muitos que, por exemplo, devolvendo uma carteira cheia de dinheiro perdida na estrada ou uma bolsa esquecida em um ônibus.

Mas, infelizmente, não é assim que acontece na sociedade e especialmente ente os políticos, onde cada um pensa apenas em obter vantagens, com prejuízo à sociedade. Mas não apenas os políticos são desonestos, mas o povo que escolhe políticos não visando o bem da sociedade, mas pensando em obter lucros pessoais ou grupais.

Geralmente é difícil fazer a coisa certa, mas isso faz uma pessoa se sentir realmente muito bem. Ser verdadeiramente honesto é fazer coisas sem pensar em recompensa pública, aplausos ou qualquer lucro pessoal mas respeitar a nossa integridade e honra. Assim, nos sentiremos bem sobre nós mesmos.

Diz-se que é difícil encontrar político honesto. Ouvimos críticas, criticamos e desaprovamos tanta desonestidade na política, no governo que vem trazendo sofrimento para toda a sociedade. Mas seria justo dirigir essas críticas não apenas para pessoas ou instituições que vivem e agem desonestamente e praticam a desonestidade, mas para toda a população que no escolher os mandatários, os escolhe desonestamente, sem olhar para honestidade, mas visando apenas vantagens pessoais.

Євангельське Читання

4^а Нед. по зісланні Св. Духа – Мт 8, 5-13

Коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його словами: “Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко.” Ісус каже до нього: “Я прийду й оздоровлю його.” Тоді сотник у відповідь мовив: “Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і слуга мій видужає. Бо і я теж підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди, – і йде, а тому: Ходи, – і приходить; і слугі моєму: Зроби це, – і він робить.” Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: “Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів.” І сказав Ісус сотникові: “Йди, хай тобі станеться за твоєю вірою!” І видужав слуга тієї ж години.

Послання Св. Павла до Римлян – 6, 18-23

Браття, звільнившись від гріха, ви стали слугами праведности. Я говорю по-людському, через неміч вашого тіла. Бо так, як ви колись віддавали ваші члени на служіння нечистоті і беззаконню, щоб жити беззаконно, так тепер віддайте ваші члени на служіння праведності, на освячення. Коли ж ви були слугами гріха, ви були вільні від праведности. Які ж плоди ви тоді мали? Того ви тепер соромитеся, бо кінець їхній - смерть. Тепер же, звільнившись від гріха і ставши слугами Богові, маєте ваш плід на освячення, а кінець - життя вічне. Бо заплата за гріх - смерть, а дар ласки Божої - життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.

Поступування сотника в цій події дуже повчаюче. Він не лакомиться на те, щоб Ісус трудився і приходив до його дому, а знає і заявляє, що вистачить слово Ісуса, воно уздоровить слугу. Присутність Ісуса фізична чи присутність духовна, вона має таке саме значення й не потрібно вишукувати його десь далеко від нас, в іншій місцевості, у місцях де діялися чуда й де віряться, що Бог більше присутній як на іншому місці. Бога нема більше десь в церкві, на відпустовім місці, там де нарід сходиться тисячами на молитву й на випрошення ласк. Бог усюди той самий і такий самий, а не більше могутній десь поза моїм домом, поза моєю церквою, поза тим місцем де тепер знаходжуся. Що важне це не місце яке буду відвідувати й де буду приставати з Богом, але віра яку я маю в Бога й в Божу доброту й могутність.

Справді, не можемо виступати проти відпустових місць, проти процесій, прощ, пілігримств, полонництв, бо це заохочує вірних до більшої жертви, до горячішої молитви, більшого совокуплення. Але не що там Бог ліпший або більш милосердний, більше щедрий. Бог тут і там, усюди і в кожному часі так само буде приймати наші молитви й зсилати свої ласки. Корисно є в цих всіх виявах релігійности брати участь, але ще більше треба брати участь в моліннях своєї церкви й своєї парафії. Треба спомогати відпустові місця, але в першій мірі спомогати свою церкву, свою духовну родину й брати участь в моліннях власної церкви. На першому місці власна

родина і приставання з Богом у власній родині-церкві і її спомогати, а щойно потім спішити до інших місць молитви й спомогати іншій церкві.

Бог є в нас. Бог близько нас. Він присутній всюди де ми знаходимося тепер чи в домі, на вулиці, в місці де працюєш. В тілі й в душі і нема потреби йти до нього, Він у Тобі, в мені, у всіх. Завсіди той самий і такий самий.

О. Тарсікій Залуцький, ЧСВВ

A atitude do centurião que vem procurar junto de Jesus cura para seu servo é louvável. Ele não se preocupa em fazer Jesus chegar em sua casa e acredita que bastam palavras de Jesus para que o servo seja curado. A presença de Jesus física ou espiritual tem o mesmo valor e não há necessidade de procurar Deus somente em alguns lugares privilegiados, porque Deus está presente por tudo e em tudo, junto de nós e longe, nos lugares de oração, de trabalho, na igreja, na rua, nos santuários, nos centros de peregrinações. Deus não se encontra mais na igreja do que em qualquer outro lugar. Por tudo e sempre o mesmo Deus poderoso, misericordioso e não num lugar mais do que em outro. O que é importante não é se deslocar a algum lugar especial para rezar, mas ter fé no poder e na presença de Deus sempre o por tudo.

Na verdade, não podemos criticar os centros de oração em massa, santuários que o povo procura para se comunicar com Deus, onde pode rezar com mais fervor, mais concentração e motivação. Mas Deus não é melhor num lugar, mais poderoso noutro, mais misericordioso em alguns lugares. É preciso participar das peregrinações, frequentar igrejas, santuários, etc. Mas rezar e comunicar-se com Deus, rezar, pedir graças pode acontecer sempre e por tudo. É claro que especialmente nas igrejas se reza melhor, sendo que nos templos de oração há um clima especial que predis põe para estar com Deus. Não se pode dar maior valor a centros distantes para estar com Deus do que à sua igreja. Deus não está longe de nós, está próximo junto de nós e não há necessidade de ir para lugares distantes à procura da bondade e do poder de Deus.

Sinta a sua presença aí onde você está agora, neste momento. Seja em casa, no trabalho, na rua, numa caminhada, no trânsito, num hospital, num ônibus, no avião, enfim, Deus está com você, creia nisso e receba o seu amparo e não se preocupe em procura-lo em alguns lugares especiais e distantes, procure-o em si e junto a si.

Pe. Tarcísio Zaluski, OSBM

EXPEDIENTE
“PRACIA”
Jornal Ucraino-Católico Publicado
no Brasil

Registro no INPI - Nº 2509881

Український Католицький
 Двожизневик у Бразилії

Передплата на 2018 Рік: R\$60,00
 Інші Краї: US\$65.00 Амер. Доларів

Depósitos: BANCO ITAÚ
 Ag. 3823 conta 16753-5
 Banco BRADESCO
 Ag. 6465 conta 0000122-8

Direção e Administração:
 Rua Cândido de Abreu, 1579
 Centro - Caixa Postal 02
 CEP: 84400-000 Prudentópolis - PR

Fone: (42) 3446-1396 / 3446-2087
 E-mail:
 graficaprudentopolis@gmail.com
 www.graficaprudentopolis.com.br

Proprietário:
 Grafica Prudentópolis Ltda.
 CNPJ 09583969/0001-07

Redator Chefe:
 Pe. Tarcísio Zaluski, OSBM

Corretores Ortográficos:
 Pe. Atanásio Kupicki, OSBM
 Pe. Dionísio Bobalo, OSBM

ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДШИХ НА РОЗДУМУ

О. Тарсикій Залуцький, ЧСВВ

Говорити неправду й свідчити фальшиво на ближнього

Восьма Божа заповідь забороняє фальшиво, неправдою свідчити проти іншого. Переважно цю заповідь люди самі собі доповнили й справили на "не говорити неправди". Сама заповідь не каже такого, але забороняє говорити брехню проти ближнього, тобто неправдою старатися комусь пошкодити. А всяка інша неправда, невинна, яка нікому не шкодить, справді це не щось похвальне, але не йде проти Божої заповіді, хіба це переступлення етики, моральної гідності людини. Але, говорячи правду, навіть і було би неможливо жити в суспільстві без крутіїства, тобто без тої негрішної брехні.

Почавши від малої дитини аж до стареньких, від найпокірнішої людини аж до найвище поставленої, від вченого аж до невіжого, від світських мирян аж до духовенства, всюди, закрадається неправда й не раз вона й конечна для спокою. Наприклад, бреше мама або тато або хтось, що не має грошей коли дитина просить чогось не потрібного. А й дитина бреше для мами, що не зробила того чи тамтого, що потребує грошей на те й тамте, але в дійсності хоче їх на щось інше; бреше учень для вчителя, що не зробив задачі, бо був у дорозі або хворував; бреше хлопець для дівчини, що не прийшов до неї в неділю, бо мав у домі гостей, але в дійсності ходив на футбол; так само бреше дівчина для молодця, бо те й тамте її перешкодило, але в дійсності перешкаджало ліниство або якась інша непотрібна справа; щоб оминати сварню і клопіт, бреше чоловік для жінки, що не вернувся додому на час, бо зіпсулося авто, але де ж там авто, грав з друзями в карти; бреше робітник, що запізнився до праці, бо завеликий рух на дорозі не дозволив приїхати на час; бреше вендляр прихвалюючи свої продукти, бреше політик коли перед виборами хвалиться, що він стопроцентно чесний, але хто там знає яий він в дійсності є (ніхто не обов'язаний сповідатися перед всіма, що він такий чи сякий). Навіть Ісус таку дрібненьку неправду сказав, коли мовив до учнів нехай вони йдуть на свято пасхи, а він на то свято не піде, бо ще не прийшов його час, але коли інші пішли Ісус також був там (Пор. Йо 7,8). Не буду дальше й глибше заходити й вичисляти тих дрібненьких і невинних брехнів, які не мають на меті комусь пошкодити, а тільки себе виправдати без шкоди для інших. Але тут не хочу заохочувати до того, що не всіло не впало вдаватися до брехів. Людина мусить бути чесною й правдомовною, однак, часто, щоб оминати клопоту або себе виправдати, нічого злого коли замовчаться або висловиться щось неправдиве, яке нікому не шкодить.

Скільки тої неправди у світі й без неї не обійдеться. Брешеться для батьків, для учителів, для друзів, для рідних і для чужих, для себе й для інших. Правду мовлячи, навіть для Бога кажеться неправду без ніякої провини. Наприклад, коли йдемо до сповіді кажемо, що більше не будемо грішити, але знаємо, що будемо. Важне в тому мати добрий намір, хотіти не грішити, а що провини будуть в нашому житті, це дійсне й навіть найбільше праведний сім разів на день грішити. Як би то виглядало, коли би ми сказали на сповіді, що будемо знова впадати в провини? Треба казати те чого бажаємо, тобто постановляємо не грішити, але чи це бажання вповні здійсниться? Знаємо, що не здійсниться і була би це неправда казати, що справді в нас не буде більше ніякої провини.

Чи потрапить людство дійти до того, щоб жити тільки чистою правдою? Треба старатися бути чесними, шанувати свою гідність, але не треба нам брехати самим собі й Богові, що вже ніколи не будемо потребувати сповіді, бо не будемо мати гріхів чи провин. Або багато великих святих називали себе найбільшими грішниками, а знали, що ними не були. Робили це з покори.

Дорогий читачу, не хочу тут сказати, що говорити неправду це щось добре, але, що заповідь Божа наказує не говорити проти когось неправди. В тих різних маленьких брехах щоденних не треба бачити переступу заповіді Божої, а лише неправду, яка може бути провинною або ні, коли це стається з виправданої причини або жартом, або щоб оминати якась більше зло.

Uma palavra amiga para refletir

Pe. Tarcisio Zaluski, OSBM

SEJA AMÁVEL e bom e serás recompensado

Em uma noite de tempestade, muitos anos atrás, um homem e sua esposa entraram em um pequeno hotel para fugir da chuva.

- Você poderia nos arranjar um quarto? O marido perguntou. O atendente, um homem jovem e gentil com um largo sorriso, olhou o casal e explicou que estavam acontecendo três convenções na cidade.

- Todos os nossos quartos estão ocupados. Disse o balconista. - Mas eu não posso deixar o simpático casal na chuva à essa hora da noite. Se estiverem dispostos a dormir em meu quarto... Não é exatamente uma suíte, mas será o suficiente para deixar-lhes confortáveis durante a noite.

Quando o casal recusou, o jovem insistiu:

- Não se importem comigo. Eu consigo me ajustar. Assim o casal acabou concordando.

- Ao pagar a conta na manhã seguinte, o homem disse ao jovem atendente:

- Você é o tipo de gerente que deveria cuidar do melhor hotel do país. Talvez algum dia eu construa um para você e você tenha esta oportunidade. O atendente deu-lhes uma piscadela e sorriu. Os três deram uma boa gargalhada. Enquanto se afastavam, o casal comentou entre si que encontrar pessoas tão amigáveis e úteis não é fácil.

Dois anos se passaram. O atendente tinha-se esquecido do incidente quando recebeu uma carta daquele homem. Lembrava daquela noite de tempestade e incluía uma passagem de ida e volta para New York, pedindo que o jovem lhes fizesse uma visita.

O homem o recebeu em New York e conduziu-se lhe a um ponto da quinta avenida, a avenida mais luxuosa de New York. Apontou então um novo e grande edifício, um palácio de pedras avermelhadas, com torres apontando para o céu.

- Aquele, - disse o homem, - é o hotel que eu só construí para que você seja o gerente.

- Você deve estar brincando. Respondeu o jovem.

- Posso garantir-lhe que não estou. O homem respondeu abrindo um sorriso. O nome do homem era William Waldorf Astor, e a estrutura magnífica era o original The Waldorf-Astoria Hotel, hoje um dos hotéis mais luxuosos do mundo. Aquele atendente que se tornou seu primeiro gerente era George C. Boldt. Aquele atendente jamais imaginou que uma atitude tão simples como a de cumprir bem e amavelmente o seu papel, lhe levaria a se tornar o gerente de um dos mais fascinantes hotéis do mundo. Mais tarde George Boldt tornou-se dono de uma rede de grandes e luxuosos hotéis e um milionário.

Tudo por ter cedido seu quarto para um casal que pedia abrigo da chuva.

Muito frequentemente, nós subestimamos o poder do carinho, a força da gentileza, a magia de um sorriso, uma palavra amável, o calor de um ombro amigo, dar ouvidos, um elogio honesto, o menor ato de dedicação, pois todos têm poder de transformar uma vida - Leo Buscaglia

Pastor evangélico pede dinheiro para comprar jato de 47 milhões de euros

"Se Jesus Cristo estivesse na Terra não andaria montado num burro", disse o líder evangélico.

Um pastor evangélico norte-americano de 68 anos fez um pedido insólito nas redes sociais.

Para Jesse Duplantis, um jato de 54 milhões de dólares, cerca de 47 milhões de euros, é uma ferramenta importante "para evangelizar o mundo".

Por essa razão o pastor decidiu pedir aos seus seguidores doações para comprar o meio aéreo.

Mas não é um jato qualquer.

Trata-se de um Dassault Falcon 7X, um jato privado que permite fazer grandes viagens sem paragens para abastecer. "Se Jesus Cristo estivesse na Terra não andaria montado num burro", argumenta o líder evangélico.

Jesse Duplantis, natural do Lousiana, afirma que o objetivo é pregar a palavra de Deus e que "evitar pagar preços exorbitantes por combustível".

РОЗДУМУВАННЯ НА РІЗНІ ТЕМИ ЖИТТЯ

О. Елевтерій Дмитрів, ЧСВВ

СМЕРТЬ ДИТИНИ, РОЗПУКА РОДИНИ!

«Господь дав, Господь і взяв» (Книг. Іова, 1,21).

Старозавітний многострадальний Іов, чоловік праведний і богобоязливий, цурався зла. Його Бог наділив десятьма дітьми. Семеро синів і три дочки. Бог, бажаючи випробувати його вірність, допустив різні досвідчення, але Іов все сприймав без жодного нарікання. Останню пробу Іов переніс доказуючи свою вірність тоді, коли прийшов слуга й повідомив: «Сини твої й дочки трапезували й пили вино в домі свого старшого брата, аж сильний вітер подував з пустині, напер на дім і дім завалився на дітей, і вони загинули. Устав Іов, роздер на собі одягу, обстриг волосся, упав до землі поклонивсь і мовив: «Нагим вийшов я з материнської утроби, нагим повернусь туди. Господь дав, Господь і взяв. Нехай ім'я Господнє буде благословенне!» (Іов 1,20-21).

Будучи завсіди вірним слугою Божим, Іов переніс всі Божі допусти без нарікання. Хоч роздер одягу і обстриг волосся, але це був лише зовнішній вияв його внутрішнього болю, як батька, що нараз стратив десятеро дітей. Його внутрішнє наставлення до Бога не захитало його вірності, але протилежно він ще прославляє Бога: «Нехай ім'я Господнє буде благословенне!»

Кожний ревний і побожний християнин чим більше об'єднується і просякне Божим духом цілим своїм еством, хоч би які спіткали його життєві недоліки він охотно сприймає їх й через них Бога прославляє. Протилежно діється з особами слабкої віри, які далекі своїм життям від Бога, не в силі приймати жодних Божих допустів без нарікань.

Коли Бог наділяє подружжя дітьми, він через згоди батьків творить життя, і разом стає власником кожного людського життя. Батькам віддає дітей під їхню опіку, щоб вони їх виховали для нього. Діти, не є власністю батьків, а даром Бога. Спадок Господній – діти; плід лона – нагорода (Пс.127,3). Через лона матерів Бог творить собі дітей, і призначає до вічного щастя. Батьки по суті є слугами Божими й відповідальні за християнське виховання.

Бог, коли обдаровує подружжя дітьми, тим самим ставить вимоги, щоб вони їх виховали, тобто, берегли їхнє життя і здоров'я і спроваджували їх до досягнення будучого небесного життя. Не слід залишати малолітніх дітей без догляду, бо зійдуть на злу дорогу життя. Іов про дбання і чужання над дітьми залипив нам гарний приклад: «Одного дня сини та доньки Іова забавлялися в домі свого найстаршого брата, а Іов молився, щоб Бог охоронив їх від гріха, і щодня приносив за кожного з них всепалення, бо говорив сам до себе: «Може мої діти согрішили і лихословили Бога в своєму серці» Так чинив Іов увесь час» (Книг. Іова, 1, 4-5).

Від батьків Бог домагається любові до дітей і щоб день і ніч чували над ними. Не на все на все дозволяти. Повинні знати з ким дружать, де заходять? Чи по ночах не тиняються по різних місцях? Батьки навіть над старшими дітьми повинні ще більше чувати, щоб діти стерегли своє життя природне від різних небезпек, щоб його не втратити, як також зберегти життя душі від гріха.

Всіх родителів життя Бог наділяє сильними почуваннями любові до дітей. Це ті надзвичайні дари сильних вузлів, які лучать батьків до дітей, дають можності перемогти найтяжчі життєві труднощі.

Батьки мусять часто себе усвідомлювати, що діти вповні належать до Бога, бо тільки він є власником їхнього життя. Батьки лише вихователі і тимчасові опікуни дітей. Бог, що є власником кожного людського життя, він володіє і його підтримує до даного часу, і забирає його коли захоче. Не мусить питатися батьків про їхню згоду.

Батьківська любов перевершає любов до дітей, як дітей супроти батьків. Батьки своєю необмеженою посвятою для дітей не числяться жодними труднощами ані терпіннями. Їхні любовні серця все перемагають й здобувають потрібне для дітей. Діти для батьків це найбільше земське багатство й вітра.

Кожну людину Бог наділив різними почуваннями. А в батьків вони так сильно побільшуються супроти дітей, що переходять природні межі. Це можна зауважити на зовні, як батьки сильно переживають смерть дитини. Більше це відчувають матері, які попадають в сильну жалобу й розпуку, мліють, або деколи й допускаються смерті. Такі сильні відчуття і реакції наносить сумні наслідки для батьків. Одного разу одне молоде подружжя втратило через трагедію першу дитину. Матір так сильно попала в розпуку, що протягом чотирьох днів нічого не їла й хотіла померти. Така сильна розпука довела її до нарікання на Бога. Сумно є бути присутнім при таких жахливих подіях, коли такі зовнішні вияви діються навіть серед християнських родин, які в часі розпуки нарікають на Бога, неначе забувають, що тільки Бог дає життя, і є його власником.

Батьки ніколи не знають Божих планів. Зі смертю дитини батьки повинні бути вповні в згоді з Божою волею, і радіти, що їхня дитина в небі. Може коли була б дійшла до старшого віку могло би з нею різне недобре статися.

Батьки мають святий обов'язок добре дітей виховати. Навчити їх про правди віри, бути апостолами своїх дітей і провадити їх до Христа. Родинний дім – родинна Церква. Батьки мають обов'язок за дітей молитися, щоб вони трималися християнських засад і здобували вічне життя. Діти від дитинства мають привчитися молитви, заховувати заповіді. Від доброго християнського виховання буде залежати дотепер і вічне щастя як дітей так і батьків.

Дивімся на приклад Іова: «Бог посилає дітей і має право і взяти».

Ucrânia testa míssil nacional

A Ucrânia anunciou ter testado com sucesso um míssil de fabrico nacional com capacidade para atingir alvos em terra e mar.

Pela primeira vez Kiev cria um sistema de mísseis inteiramente fabricado na Ucrânia. O alcance do míssil não foi revelado.

O secretário do Conselho da Segurança e de Defesa Nacional da Ucrânia garante que o teste respeita todos os acordos internacionais. "Foi o primeiro teste, mas foi muito importante para nós. Porquê? Porque depois do desarmamento completo que aconteceu após a assinatura do memorando de Budapeste, nenhum míssil de cruzeiro ficou operacional na Ucrânia. Hoje abrimos uma nova etapa no programa de mísseis" explica Oleksandr Turchinov.

Na sequência do memorando de Budapeste, assinado em 1994, que previa a adesão da Ucrânia ao tratado de não-proliferação de armas nucleares, Kiev desfez-se um arsenal militar herdado da União Soviética em troca de garantias de proteção da integridade territorial por parte das principais potências mundiais, incluindo a Rússia.

Em 2014, Moscovo é acusada de não respeitar o memorando com a anexação da Crimeia que resultou no surgimento das ainda existentes guerrilhas separatistas pró russas no leste ucraniano.

Ucrânia encena morte de jornalista russo

A Ucrânia anunciou que havia simulado a morte do jornalista russo Arkadi Babchenko, crítico do Kremlin, para desmontar uma tentativa de assassinato por parte da Rússia.

Os serviços de segurança ucranianos (SBU) também anunciaram ter detido o homem que planejava o homicídio de Babchenko e indicaram que este recebeu 40.000 dólares dos "serviços especiais russos" para preparar o assassinato.

Menos de 24 horas depois do anúncio de sua morte, o jornalista russo apareceu vivo durante uma entrevista coletiva na capital ucraniana e explicou ter participado de uma encenação no âmbito de uma "operação especial" preparada durante dois meses.

O chefe dos SBU, Vasil Gritsak, explicou à imprensa que tudo era parte de uma operação para evitar um verdadeiro plano para assassiná-lo.

"Graças a essa operação fomos capazes de desmantelar um complô cínico e fornecer provas de como o serviço de segurança russo estava preparando este crime", acrescentou Gritsak.

"Quería agradecer aos serviços de segurança ucranianos por terem salvado a minha vida", declarou Babchenko. "Quero pedir perdão a minha esposa pelo inferno que viveu durante dois dias".

Contudo, as forças de segurança ucranianas asseguraram que sua família estava a par da operação.

Na terça-feira à noite, a polícia havia anunciado que o repórter de 41 anos havia sido executado por três disparos pelas costas quando voltava ao seu apartamento.

A notícia da morte do famoso correspondente de guerra e ex-soldado havia provocado uma série de acusações entre Kiev e Moscou, assim como uma grande comoção entre seus colegas de profissão. Dezenas de jornalistas haviam se reunido diante da sede da embaixada russa na capital ucraniana.

O Ministério russo das Relações Exteriores denunciou uma "nova provocação contra a Rússia" e assegurou estar "contente de que esse cidadão russo continue vivo".

- Ameaças -

Babchenko participou na Rússia das duas guerras da Chechênia como soldado, antes de se tornar um jornalista muito crítico do Kremlin. Ele contou as guerras nesta república russa do Cáucaso no livro "La couleur de la guerre".

Depois de viajar para o leste da Ucrânia, onde o conflito entre o Exército do país e os separatistas pró-russos provocou mais de 10.000 mortes em quatro anos, denunciou o papel da Rússia na guerra, apoiando a tese de Kiev e dos ocidentais de que Moscou apoia militarmente os rebeldes, o que a Rússia nega.

Antes de sair de Moscou, onde dizia se sentir ameaçado pelas revelações sobre a guerra na Ucrânia, havia colaborado com o jornal Novaia Gazeta e com a rádio Echo da capital, dois veículos críticos com o Kremlin.

Em 20 de julho de 2016, outro jornalista, o russo-bielorrusso Pavel Sheremet, morreu na explosão de uma bomba colocada no carro em que dirigia no centro de Kiev, um caso que ainda não foi esclarecido.

Babchenko deixou a Rússia em fevereiro de 2017 denunciando uma "campanha espantosa" de "assédio". A princípio viveu na República Tcheca e em Israel, antes de se instalar em Kiev, onde participava há um ano de um programa da televisão privada ATR.

A ONG Repórteres Sem Fronteiras (RSF) qualificou de "penosa" a simulação do assassinato do jornalista.

Embora o reaparecimento do jornalista seja "um grande alívio", é "penoso e lamentável que os serviços ucranianos tenham brincado com a verdade, independentemente de qual seja o motivo", disse à AFP o secretário-geral da RSF, Christophe Deloire.

O presidente do Parlamento Europeu, Antonio Tajani, e os serviços da representante da diplomacia europeia, Federica Mogherini, também se mostraram "aliviados" de comprovar que Babchenko estava vivo.

ÚLTIMO PAÍS QUE PROIBIA MULHERES DE DIRIGIR, ARÁBIA SAUDITA COMEÇA A EXPEDIR CARTEIRA DE MOTORISTA PARA ELAS

Continuação da pág. 01

"A Direção Geral de Tráfego começou a substituir as permissões internacionais reconhecidas pelo reino por permissões sauditas, em preparação para o dia 24 de junho, quando será efetivada a decisão de permitir que mulheres dirijam automóveis na Arábia Saudita", informou a repartição à agência de notícias oficial SPA.

Várias mulheres estão fazendo curso de motorista em todas as regiões do país, a fim de tirar a habilitação. Algumas já expressaram o desejo de se tornar motoristas de empresas como a Uber. O governo calcula que 2 mil tirarão carteira nas próximas semanas.

"Dirigir para mim representa ter uma escolha, a escolha do movimento independente. Agora temos essa opção", explicou à SPA Rema Jawdat, uma das primeiras a receberem a carteira de motorista.

Em setembro de 2017, o rei saudita, Salman bin Abdulaziz al-Saud, anunciou o fim da proibição de dirigir para mulheres. O anúncio veio depois de anos de resistência de ativistas dos direitos das mulheres contra o impedimento.

O país era o único do mundo que impedia mulheres de dirigir. Para se locomover de carro, elas precisavam contar com um motorista particular ou um familiar homem que as ajudasse. Ativistas dos direitos das mulheres fizeram campanhas durante anos para acabar com a proibição, e dezenas de sauditas foram presas por se atreverem a dirigir como forma de protesto.

Essa medida é uma das reformas para a modernização da sociedade saudita liderada pelo príncipe herdeiro saudita Mohammed bin Salman. Nos últimos dois anos, o dirigente reduziu as restrições da segregação por gênero e a proibição de presença feminina em shows, além de reabrir os cinemas no país. Na início de junho, a Arábia Saudita também aprovou um projeto de lei que criminaliza o assédio sexual.

Entretanto tais reformas correm o risco de ser eclipsadas pelas recentes detenções de 17 ativistas de direitos humanos, entre eles mulheres identificadas como defensoras do direito feminino de dirigir. Os detidos foram acusados de minar a segurança do país.

Segundo as autoridades, apenas nove suspeitos permanecem presos, entre os quais quatro mulheres. Eles teriam confessado uma série de acusações, como contato com "organizações hostis".

«шлюбів» - президент Трамп тихо йде в іншому напрямку.

Під час передвиборчої кампанії він показував прихильне ставлення до ЛГБТ-«спільноти», кажучи, що зробить усе для того, щоб «захистити наших ЛГБТ громадян від насильства, утисків ненависті та іноземної ідеології». Після 500 днів на посаді президента його слова і наміри стають чіткішими. Трамп бореться за права, які розділяють усі громадяни, водночас відмовляючись поширювати порядок денний активістів ЛГБТ та їх прогресивних союзників.

Варто зазначити, що нещодавно представник Департаменту освіти Адміністрації Трампа зазначив в інтерв'ю, що його департамент більше не розглядатиме скарг, поданих трансгендерними студентами, котрі заявляють, що їх дискримінують, коли вказують користуватись туалетами, відповідно до їх біологічної статі.

Не дивно, що багато урядових організацій, які розташовані у Вашингтоні і де працюють одвічні бюрократи, таки планують підтримати визнання червня як «Місяця гордості» ЛГБТ. Однак, на відміну від часів адміністрації Обами, секретарі кабінетів, які очолюють ці агенції, не будуть приєднуватись до святкувань і заходів ЛГБТ.

ПАПА ВІДКИНУВ ПРОПОЗИЦІЮ НІМЕЦЬКИХ ЄПІСКОПІВ ЩОДО ПРИЧАСТЯ ДЛЯ ПРОТЕСТАНТІВ

Через місяць після зустрічі у Римі делегатів з Ватикану і Німеччини для обговорення пропозиції німецьких єпископів дозволити протестантам, котрі перебувають у шлюбі з католиками, приймати Євхаристію за певних умов, Папа Франциск відкинув цю пропозицію.

У листі, датованому 25-им травня і адресованому кардиналові Рейнхарду Марксу, главі Єпископської конференції Німеччини, кардинал-номінант Луїс Ладарія (префект Конгрегації доктрини віри) пише, що текст німецької пропозиції «піднімає серію дуже важливих проблем».

Текст листа був опублікований 4 червня в блозі ватиканіста Сандро Маджістера. Прес-служба Апостольської Столиці підтвердила автентичність листа, котрий був також надісланий членам німецької делегації на зустрічі 3 травня.

Після розмови з Папою на тему дискусії 3 травня, Ладарія зазначив, що Папа «прийшов до висновку, що цей документ не є достатньо зрілим для

ДРУГИЙ РІК ПОСПІЛЬ ТРАМП НЕ ПІДСВІЧУВАТИМЕ БІЛИЙ ДІМ КОЛЬОРАМИ ВЕСЕЛКИ НА ПІДТРИМКУ ЛГБТ

На відміну від президента Обами, котрий в червні підсвічував Білий Дім кольорами веселки на підтримку «Місяця гордості» ЛГБТ (Ліга лесбіянок, геїв, бисексуалов і трансгендеров), президент США Дональд Трамп вже другий рік поспіль відмовляється від такого кроку.

Світ ЛГБТ уже висловив своє незадоволення «мовчанкою президента», а «The Human Rights Campaign» - фірма, що любить ЛГБТ – написала твіт, в якому стверджує, що такий крок президента вказує на те, що теперішня адміністрація хоче «стерти» присутність геїв.

Як інформує LifeSiteNews, на противагу президенту Обамі - котрий намагався ухилитись від визнання того, що подружжя є союзом одного чоловіка і однієї жінки, і прямував до повного прийняття одностатевих

публікації» і навіть три основні причини такого рішення.

По-перше, Ладарія наголосив, що допущення до Причастя протестантів із міжконфесійних подруж «є темою, що торкається віри Церкви і має відношення до вселенської Церкви».

Дозволити некатоликам приймати Євхаристію, навіть за певних обмежених умов, матиме також вплив на екуменічні відносини з іншими Церквами та церковними спільнотами «що не слід недооцінювати».

Окрім того, він зазначив, що питання Причастя є справою церковного права і зацітував канон 844 Кодексу канонічного права, в якому йдеться про доступ до Таїнств Католицької Церкви.

Зокрема у цьому каноні вказано: «Католицькі служителі законно уділяють таїнства лише католицьким членам християнської віри, котрі, відповідно, законно приймають їх лише від католицьких служителів», окрім певних винятків, визначених каноном.

Як інформує СНА, кардинал-номінант Ладарія, котрий був уповноважений передати Папі Франциску зміст і суть дискусії 3 травня, пише у листі до кардинала Маркса, що мав з Папою дві зустрічі на цю тему: 11 і 24 травня. Саме після цих розмов Папа Франциск вирішив, що запропоновані Марксом інструкції не слід публікувати.

МИ НЕ СПРИЙМЕМО ЦЕЇ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ, ЯКА НИЩИТЬ ЛЮДИНУ ЯК ТАКУ» – ЄПИСКОП ЙОСИФ МІЛЯН

Ми нація є така яка дуже скромна, може занадто скромна. Бо скажу вам, що сприймаю тут вашу присутність в тридцятиградусну спеку, цей похід, як потребу захистити гідність родини, цінність українського народу, адекватної постаті тата і мами, дітей, бабуні й дідуса» – про це говорив Пресвященний Владика Йосиф Мілян, Єпископ-помічник Київської архієпархії, під час Архиєрейської Божественної Літургії у Патріаршому соборі Воскресіння Христового, до учасників ходи на захист сім'ї.

У своєму слові Архиєрей зауважив, що саме український народ покликаний зберегти традицію християнської сім'ї: «І може самим Господом визначено, щоби ваш голос – не крикливий, а мовчазний голос через кроки центральними вулицями Києва, засвідчить перед Богом і світом, що ми не здаємося. Ми не сприймемо ідеї – тато номер один і тато номер два, чи мама один і мама два. Ми не сприймемо цієї гендерної політики, яка нищить людину як таку. Бо пам'ятаймо Господній заклик: «Будьте досконалі!». Дякую за це свідоцтво вашої тут нині досконалості. Вона мене насправді надихає».

На завершення всі присутні спільно полились молитву Митрополита Андрея Шептицького «За українську родину». Прес-служба Київської архієпархії

ВЕРХОВНИЙ СУД США ВИНІС РІШЕННЯ НА КОРИСТЬ ПЕКАРЯ, КОТРИЙ НЕ ХОТІВ ПЕКТИ ВЕСІЛЬНИЙ ТОРТ ДЛЯ ГЕЇВ

Сьогодні вранці, 4 червня, Верховний Суд виніс рішення на користь пекаря з Колорадо, котрий відмовився пекти весільний торт для одностатевій пари в 2012 році. 7 із 9 суддів проголосували на користь пекаря. Таким чином ця справа може стати переломним моментом для свободи релігії і совісті.

Розгляд справи пекарні «The Masterpiece Cakeshop» розпочався ще у 2012 році, коли власника Джека Філіпса двоє чоловіків попросили спекти для них весільний торт. Він пояснив одностатевій парі, що не може обслуговувати їхнє весілля, оскільки це суперечить його християнському віруванню. Він розповів, що також відмовився спекти схожі торти на Хеллоуїн, холостяцькі вечірки, розлучення, торти із вмістом алкоголю та такі, що містили атеїстичні елементи.

Пара гомосексуалістів подала скаргу на пекаря до Комісії прав громадян штату Колорадо. Комісія видала наказ Філіпсу обслуговувати одностатевій весілля і пройти антидискримінаційний тренінг, інформує СНА.

Після численних слухань в різних інстанціях, де постанови видавали не на користь Філіпса, він подавав апеляції. Верховний Суд штату Колорадо

відмовлявся розглядати цю справу.

Власник пекарні розповів, що відкрив свій бізнес з метою поєднати свою любов до процесу випікання і до мистецтва. «Я не відкрив свою справу для того, щоб заробити купу грошей. Я відкрив цю справу для того, щоб створювати своє мистецтво, займатись моєю улюбленою випічкою і служити Богові, якого я люблю», - розповів він минулого року у вересні.

Впродовж розгляду згаданої вище справи Філіпс втратив близько 40% свого доходу і більше половини працівників. Після відмови випікати торт для гомосексуалістів Джек і члени його родини почали отримувати погрози.

«У вирішенні цієї справи йдеться не лише про те, чи повинен Джек Філіпс спекти цей торт», - йдеться у заяві Конференції єпископів США.- «Йдеться про свободу жити відповідно до своїх релігійних переконань у щоденному житті, і таким чином поширювати загальне добро».

«Це рішення може стати однією із найважливіших справ Першої Поправки щодо свободи слова і віросповідання впродовж цього століття», - зазначив у вересні минулого року республіканець Майк Джонсон під час прес-конференції в Капітолії.

Papa Paulo VI, líder do Concílio Vaticano II, será canonizado

Paulo VI foi responsável por levar adiante uma série de renovações na Igreja iniciadas por seu antecessor

O papa Paulo VI, que comandou a Igreja Católica entre 1963 e 1978, incluindo a maior parte do Concílio Vaticano II, será canonizado no dia 14 de outubro. O anúncio foi feito no fim de semana pela Santa Sé. Também será tornado santo na mesma data d. Oscar Arnulfo Romero, arcebispo de El Salvador.

O papa presidirá a canonização na Praça de São Pedro durante o sínodo dedicado aos jovens, com a presença de bispos de todo o mundo. Com o papa Giovanni Battista Montini e o arcebispo salvadorenho, serão também canonizados os sacerdotes italianos Francesco Spinelli e Vincenzo Romano, a religiosa alemã Maria Caterina Kasper e a espanhola Nazaria Ignacia March Mesa.

História. Paulo VI foi responsável por levar adiante uma série de renovações na Igreja iniciadas por seu antecessor, João XXIII - canonizado em 2014 por Francisco. Os teólogos e os peritos médicos vaticanos reconheceram como milagre necessário para a cura de um bebê ainda no ventre da mãe.

Já Romero foi assassinado “por ódio à fé”, em 24 de março de 1980. Pela Igreja, o martírio pode levar à canonização sem a necessidade de comprovar um milagre. O Estado de S. Paulo foi o último jornal a quem ele deu uma entrevista. “Aqui todos temos medo de morrer”, disse. Em suas homilias, o arcebispo denunciava a violência e divulgava os nomes de pessoas mortas ou desaparecidas, na luta entre guerrilheiros e forças do governo.

МОЛОДИМ ЧИТАЧАМ

КОТИК МУРКО І ПЕСИК БУРКО

Коли ще звірі говорили - Іван Франко

Був собі в одного господаря Кіт Мурко, а в другого Пес Бурко. Хоч Пес і Кіт звичайно не люблять один другого, та Мурко з Бурком із самого малку були великі приятелі. От одного разу, саме в жнива, коли всі з дому повибиралися в поле, бідний Мурко ходив голодний по подвір'ю й дуже жалібно муркотів. Господиня рано, вибираючися в поле, забула дати йому їсти — значить, обідному терпіти аж до вечора. До лісу було далеко йти, в стрісі горобчиків не чути ніяких. Що тут бідному Муркові робити?

«Ей, — подумав він собі, — он там у сусіда на коморі голуби водяться. Я колись лиш одним оком заглянув: у двох гніздах є молоді голуб'ята, такі ситі та гладкі, як подушечки. От би мені таке одне голуб'ятко! Та ба, Бурко по подвір'ю ходить, добро стереже. Хоч ми з ним і приятелі, та я добре знаю, що на комору він мене не пустить. Нема що й говорити з ним про це. Зовсім собача вірність у нього».

Але голод не тітка. Муркові чимраз гірше докучав порожній живіт, от він і почав міркувати, як би обдурити Бурка та спровадити його геть із подвір'я. При голоднім животі швидко думки йдуть до голови. От через деякий час мій Мурко біжить до Бурка, мов з якою доброю новиною.

— Слухай, Бурцю, — кричить здалека. — Несу тобі добру вістку. Сидів я за селом на високій липі, знаєш, там, на роздоріжжі. Сиджу собі та пильную горобчиків, коли бачу, а з сусіднього села біжить межею якийсь пес і несе в зубах ковбасу... та таку довжелезну, що обидва кінці аж по землі волочаться. Приніс під липу, оглянувся навколо, чи не підглядає хто, живенько викопав під коренем добру яму, заборпав ковбасу ще й каменем привалив та й побіг. От така-го благодать! Я ледве всидів на липі, так мені запах у ніс вдарив. Та що з того, не міг я пожитися нею, бо камінь важкий, та й глини наклав багато. То, може б, ти, братику...

Ще Мурко й не скінчив свого оповідання, як Бурко зірвався на рівні ноги і, мов вихор, полетів за село під липу шукати ковбаси. Він, бідний, також не дуже наїдався, м'яса рідко й нюхав, а ковбаса хіба у сні йому інколи снилася. А тут на тобі, таке добро під липою закопане, ще й каменем привалене! До району Бурко пігнав так, що аж закурило за ним. А Муркові тільки того й треба було. Не гаючи часу, він видряпався на комору, вибрав собі найтовстіше голуб'ятко, вхопив його в зуби та й гайда з ним до своєї хати. Там він виліз на загату, положив голуб'ятко перед себе та й почав їсти, радісно муркаючи.

Тим часом Бурко прибіг до липи, шукає, нюхає, копає — нема ані каменя, ані глини, а ковбаси й духу не чути. Вертає бідний, мов із лихого торгу додому, та й біжить просто на Мурків двір, щоб пожалітися приятелеві, що той його обдурив. Та ставши за углом, він почув, як Мурко, облизуючись від крові з голуб'ятка, балакає сам до себе:

— Ото дурень той Бурко! Він десь тепер, певне, бігає попід липою, язик висолопивши, та шукає ковбаси, а не знає, що я його голуб'ятком так славно пообідав.

Дряпнуло Бурка по серці від такого обману приятеля, і звязвся він відплатити йому. Усміхаючись, він підійшов до загати та й мовить:

— Ей, Мурку, Мурку! Ти думаєш, що ти мене обдурив, що я повірив твоїй байці про ту ковбасу? А я сидів за тином і бачив, як ти з нашого горища голуб'ятко взяв. Та нащо тобі від мене критися? Чому було не сказати просто? Хіба я приставлений голуб'ят пильнувати? Це не моя справа. Я й сам був не від того, щоб часом одно-друге схрупати. От хоч і зараз. Ану, ходімо, та подавай мені одно і собі можеш ще одно взяти.

Дуже втішився Мурко, почувши таку мову, бо, звісно, злomu завжди радісно, коли дізнається, що й другий, кого він вважав за чесного, такий самий злодій, як і він. І скочив Мурко з загати, щоби привітатися з Бурком, та цей в ту ж хвилину — хап його за горло і роздер.

Засмійся

Небезпечна людина

Батько до сина в дорозі:

- Біжи сину, втікаймо, бо за нами біжить небезпечна людина і не можемо дозволити, щоб нас здігнала!
- Небезпечна людина? А чому небезпечна?
- Я в нього позичив ще минулого року тисячу реалів!!!!

В суді

Суддя:

- Скажіть пане, що то було між вами й вашою жінкою під час тої сварки?:
- Було залізко, мітла, шість тарілок і баняки!

Недоля потрапляла в ніс

-Дядько, чому у вас такий червоний ніс?

- Дитинко, недобра доля мене біла ціле життя!

- Дивно! І вона потрапляла завсіди у сам ніс?

Пише Юзьо Шило

На все добро, дорогі читачі,

Пинсо ки є вердаде, бо оповідав раз один вотец. А вотец не буде брехати. Нінгінь деве ментір, а вотецві ще більш не можна брехати історії так: Бабця мала внука дуже маландра, але то бабця і тому жи він вже не мав батьків, вона йому помагала да суа апозентадорія. Кожого разу квандо ресебія, давала ума квантія для него. Але він не вмів для того дати валор і ростренькував гроші бабці з амігами на всякі фести, сервизядас і на різні дурниці. Бабця це знала, його напоминала, але нада адіянтава. Вона на те сідивила з жалем, майс не мала коражинь не давати йому більше грошей. І одного разу сталося, що жералминти стається з неробами й бадернирами. Десь, не знаю чи був п'яний, чи ні, але їхав ком мото, дезікілібрувався і повалився на дорогу та помер. Старалися відживити, але мориу ком морте моріда і не було ради, треба було зробити похорон і поховати.

Бабця це дуже відчула й її стало жалко внука, а ще більше її совість інкомодувала, що може вона в тому кулпада, бо давала гроші й він ті гроші гасув на ветребеньки й на бебедійру. Дала на Міссу, заплатила за похорон, але совість далі шкрабала її душу. І аконтесиу жи вона вже навіть ном керія вівир і хтіла вмерги пра софрир минос. Коли була Місса на колонії, пішла до вотця замовлети Міссу. Вотець сіспитав за що вона хоче енкомедувати Міссу. А вона таке сказала: “Прошу вотця, мені вже сінаприкрило жити й було би мельор умерти, щоб більше не терпіти. Але я сібою вмирати, бо то десерто болит, тому замовлею ту Міссу, щоб я вмерла вночі коли буду спасти й щоб не чула болу від смерти”...

Ну, вотець зіздивував, але такої інтенції не хтів ресебир. Не знаю чи міг би прийняти чи ні, але той вотец сказав для неї: “Йди, йди нерозумна! Де ж за таке сімолити. І не думайте, що Бог вам дасть таку ласку, бо всем нам преціза вмирати, а вмирати то сіздаєт жи воно таки болит. Хоч я ще не вмирав, але думаю, жи воно муйто інкомодо й болит. Такої Місси я вам не буду правити, хіба відправлю за щасливу смерть але, щоб ви вмерли коли будете спати, синь сентір дор не і не“... Ном сий чи та бабця дала на ту Службу чи ні. Але напевно вотец не взев в такому наміренні в якому вона хтіла.

Вмерти синь неньюма дор то мені сіздає не дасть. Дор буде або довше або коротше, але таки синь дор ном си пасса. Важне є моррир бинь, на граса ди Диус, але моррир синь дор то тежко. Навіть сістає жи вмирают люди дуранте а операсом і анестезія, але чи там в них нема болу я ном сий. Просимо Бога жиби хоронив нас від наглої і несподіваної смерти, але не щоб зробив пра ном сентір дор квандо їмос моррир.

Ваш Юзьо Шило

ЖИТТЯ НАВЧАЄ

Читай Біблію, поволі,

дуже повільно. Тому, що

Біблія говорить як

людство завсіди

шукало Бога, читаючи ти будеш

почуватися близько Бога. Багато

біблійних людей, як Даниїл, Йов та інші

дозріли після того як перейшли через

тяжкі випробування.

